

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Tdo/74/2016
Identifikačné číslo spisu:	8113011485
Dátum vydania rozhodnutia:	20.10.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Juraj Kliment
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:8113011485.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci obvinenej B. V. vo veci určenia spoločného spôsobu výkonu trestov podľa § 407 ods. 3 Tr. por. prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 20. októbra 2016 v Bratislave dovolanie obvinenej B. V. proti uzneseniu Okresného súdu Prešov z 26. novembra 2013, sp. zn. 5Nt/33/2013, a rozhodol

rozhodol:

Podľa § 382 písm. f/ Tr. por. dovolanie obvinenej B. V. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Okresný súd Prešov napadnutým uznesením z 26. novembra 2013, sp. zn. 5Nt/33/2013, podľa § 407 ods. 3 Tr. por. určil spoločný spôsob výkonu celkovo 6-tich trestov odňatia slobody, ktoré obvinenej B. V. boli právoplatne uložené vyššie uvedeným súdom v období od roku 2009 do roku 2013.

Proti uzneseniu krajského súdu podala obvinená B. V. prostredníctvom ustanoveného obhajcu Mgr. Martina Balvana dovolanie. V ňom uplatnila dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por., podľa ktorého dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu.

Obvinená B. V. navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podanému dovolaniu „vyhovel“ a po zrušení rozhodnutia vec vrátil Okresnému súdu Prešov, aby ju znovu prerokoval a rozhodol.

K dovolaniu obvinenej B. V. sa písomne vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Prešov v tom smere, že navrhuje dovolanie obvinenej B. V. odmietnuť podľa § 382 písm. f/ Tr. por., nakoľko podľa jeho názoru dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) preskúmal dovolanie obvinenej B. V. a zistil, že dovolanie síce bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), prostredníctvom ustanoveného obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.) a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 3 Tr. por.), ale súčasne aj to, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo bolo

podané proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné.

Podľa § 368 ods. 1 Tr. por., dovolanie možno podať proti právoplatnému rozhodnutiu súdu, ktorým bol porušený zákon alebo ak boli porušené ustanovenia o konaní, ktoré mu predchádzalo, ak je toto porušenie dôvodom dovolania podľa § 371.

Podľa § 368 ods. 2 Tr. por., ak tento zákon neustanovuje inak, rozhodnutím podľa odseku 1 sa rozumie

a/ rozsudok a trestný rozkaz,
b/ uznesenie o postúpení veci okrem uznesenia o postúpení veci inému súdu,
c/ uznesenie o zastavení trestného stíhania,
d/ uznesenie o podmienenečnom zastavení trestného stíhania,
e/ uznesenie o podmienenečnom zastavení trestného stíhania spolupracujúceho obvineného,
f/ uznesenie o schválení zmiernosti a zastavení trestného stíhania,
g/ rozhodnutie o uložení ochranného opatrenia,
h/ rozhodnutie, ktorým bol zamietnutý riadny opravný prostriedok podaný proti rozhodnutiu podľa písmen a/ až g/, alebo rozhodnutie, ktorým odvolací súd na základe riadneho opravného prostriedku vo veci sám rozhodol.

V posudzovanom prípade podala obvinená B. V. dovolanie proti uzneseniu okresného súdu, ktorým bol určený spoločný spôsob výkonu trestov uložených Okresným súdom Prešov celkovo v 6-tich prípadoch.

Z ustanovenia § 368 ods. 2 Tr. por. ani z iných ustanovení Trestného poriadku nevyplýva prípustnosť dovolania proti tomuto typu uznesenia. Je tomu tak z toho dôvodu, že dovolaním napadnuté rozhodnutie krajského súdu nie je rozhodnutím vo veci samej.

Ustanovenie § 368 ods. 2 Tr. por., ktorého aktuálne znenie bolo do Trestného poriadku zavedené s účinnosťou od 1. septembra 2011, upravuje okruh rozhodnutí, proti ktorým je dovolanie prípustné. Spoločným znakom všetkých týchto rozhodnutí je, že ide o tzv. meritórne rozhodnutia, teda rozhodnutia vo veci samej, ktorými sa trestné stíhanie obvineného končí ako celok.

Uvedená zmena Trestného poriadku odráža doteraz ustálenú rozhodovaciu prax trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, podľa ktorej by odporovalo logickým zámerom zákona (Trestného poriadku), ak by mimoriadnym opravným prostriedkom - dovolaním - bolo prípustné napadnúť aj iné rozhodnutia súdov prvej a druhej inštancie nie vo veci samej, teda tie, ktorými bolo rozhodnuté len o partiálnych otázkach, resp. o otázkach nadväzujúcich na meritórne rozhodnutie. Takými sú z pohľadu celého trestného stíhania rozhodnutia upravujúce procesný postup, pribratie do konania, uloženie pokuty a mnohé ďalšie, vrátane osvedčenia sa v skúšobnej dobe. Tieto rozhodnutia majú vlastný režim opravných prostriedkov, pokiaľ ich zákon vôbec pripustil.

Dovolanie, ako mimoriadny opravný prostriedok, má teda v trestnom procese výnimočné postavenie a bolo by nelogické jeho osobitný štatút narušať aj možnosťou napadnúť tiež partiálne rozhodnutia, ktorých zákonnosť a dôvodnosť (aplikácia) je posudzovaná napokon v celkovom kontexte pri rozhodovaní in meritum. Pripustenie možnosti určitej partiálnosti dovolania by napokon so sebou prinieslo aj nezodpovedné predlžovanie trestného stíhania, čo odporuje aj tendencii Trestného poriadku (ako vyplýva aj z rôznych lehôt) trestné veci prerokovať a rozhodnúť v primeranej lehote (§ 2 ods. 6, ods. 7 Tr. por.).

Podľa § 382 písm. f/ Tr. por., odvolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak bolo podané proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné.

S poukazom na vyššie uvedený výklad je evidentné, že dovolanie obvinenej B. V. smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné, preto Najvyšší súd Slovenskej republiky toto

dovolanie na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. f/ Tr. por. odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.